

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Z. K.**, bytem P., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **žalovaný** či **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 17.12.2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2014 č.j. X o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2014, č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni ze dne 16.5.2014 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc s e v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 17.12.2014, k níž byla připojena kromě jiných listin i kopie napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí, se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2014 č.j.: X, jímž bylo její odvolání zamítnuto a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**), č.j. X ze dne 16.5.2014, který rozhodl 1) návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči se zamítá a 2) příspěvek na péči ode dne 01.06.2014 odejmout. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 21.10.2014 žalovaný popsal průběh řízení po zahájení správního řízení po podání návrhu žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči dne 26.2.2014, kdy po provedeném sociálním šetření byl vypracován posudek dne 9.4.2014 Okresní správnou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) se závěrem, že nejde o osobu, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby; jde o osobu starší 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k

neschopnosti zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, posuzovaná osoba potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při následující základní životní potřebě *péče o domácnost*, takže celkem nezvládá 1 základní životní potřebu a datum zániku nároku pak OSSZ stanovila od 01.02.2014. Po posouzení stupně závislosti OSSZ dne 23.04.2014 usnesením ÚP spojil z moci úřední správní řízení ve věci návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a správní řízení ve věci odejmutí příspěvku na péči, poté ÚP dne 16.05.2014 rozhodnutím č. j. X podle § 7 a v souladu s § 14 odst. 5 zákona zamítl návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a zároveň rozhodl příspěvek na péči ode dne 1.6.2014 odejmout (rozhodnutí bylo doručeno dne 23.05.2014). Po podání včasného odvolání žalobkyně k žádosti žalovaného Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), dne 9.10.2014 na svém jednání posoudila zdravotní stav (*stupeň závislosti*) žalobkyně pro účely odvolacího řízení a v posudkovém závěru konstatovala zcela shodný závěr jako OSSZ (viz shora) s tím, že tento stav existoval i k datu 26.2.2014 a žalobkyně potřebuje pomoc celkem při 1 základní životní potřebě, což neodpovídá žádnému stupni závislosti. Dle PK MPSV příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je polyartróza, dále zjištěn vertebrogenní algický syndrom páteře bez kořenové symptomatologie, symetrická sensitivní polyneuropatie, na horních i dolních končetinách kombinované disociované poruchy motoriky, bez prokazatelných paréz; celkově se jedná o polymorbidní žalobkyni, která bydlí sama, domácnost zvládá s dopomocí rodiny, není smyslově ani mentálně postižena, celkovou hygienu na základě ortopedického a neurologického vyšetření je schopna vykonávat v plně vybaveném sprchovém koutě sama, jednoduché jídlo si připraví sama. WC zvládne, vychází ven, vyvenčí psa, léky si připraví sama, oblékne se sama, zvládá obsloužit mobilní telefon a internet. Žalobkyně byla dopisem ze dne 14.10.2014 vyrozuměna o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný (tj. *odvolací orgán*) shromáždil dostatečné podklady pro zjištění skutkového stavu věci a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení; vypracovaný posudek PK MPSV se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a doložené lékařské zprávy byly posudkově zhodnoceny, proto posudkový závěr pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a po přezkoumání došel k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Z kopie *předcházejícího rozhodnutí ÚP ze dne 16.5.2014* připojené k žalobě vyplývá, že ÚP rozhodl odejmout ode dne 01.06.2014 příspěvek na péči žalobkyni s odůvodněním, že dle posudku OSSZ ze dne 9.4.2014 vypracovaném po sociálním šetření provedeným ÚP dne 11.3.2014 bylo s platností od 1.2.2014 stanoveno, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc v těchto oblastech základních životních potřeb: péče o domácnost, proto ji nelze považovat podle § 8 odst. 2 zákona za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. *V rozhodnutí však nebyl obsažen výrok o zamítnutí návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, ač byl zmíněn v rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2014 napadeného žalobou.*

V žalobě žalobkyně stručně popsala zdravotní stav a s tím spojené problémy, kvůli nimž je jen velmi omezeně pohyblivá a bez pomoci druhé osoby nemůže samostatně fungovat, dokonce v roce 2011 jí zdravotní pojišťovna přiznala nárok na mechanický invalidní vozík, který denně používá, ale jelikož nemá tolik sil, musí jej obsluhovat druhá osoba, syn jí zajistil i pronájem garsoniéry v bytovém domě s výtahem, pomoc jí poskytuje pečovatelská služba Domovinka (od 1.10.2014 dle připojené kopie Smlouvy o poskytnutí pečovatelské služby) a její onemocnění jí neumožňuje kromě uznané péče o domácnost zvládat pravidelně, spolehlivě a v přijatelném standardu také tyto základní životní potřeby dle vyhlášky 505/2006 Sb.: a) mobilita, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví a i) osobní aktivity, přičemž se k jednotlivým potřebám vyjádřila. Napadené rozhodnutí považuje za nesprávné i proto, že na jednání PK MPSV nebyla přizvána, ani nebyla ústně seznámena s posudkovým závěrem a její zdravotní stav byl nedostatečně zhodnocen, ač byl doložen lékařskými zprávami ošetřujících lékařů pro účely přiznání příspěvku na péči a zprávou ze sociálního šetření ÚP, ani nebyla zohledněna nutnost dopomoci druhé osoby při hodnocení zvládání základních životních potřeb. Také bylo uvedeno, že již před 3 lety bylo uznáno, že samostatně nezvládá základní životní potřeby – oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, péče o domácnost – a přestože od té doby se její zdravotní stav výrazně zhoršil, přesto dle OSSZ i PK MPSV v současné době potřebuje dopomoc pouze při péči o domácnost. Rozhodnutí žalovaného bylo proto vydáno v rozporu s vyhláškou 500/2006 Sb. a zákonem č. 108/2006 Sb. na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a v rozporu s lékařskými zprávami, proto závěrem požadovala zrušení rozhodnutí ze dne 21.10.2014 a vrácení žalovanému k novému rozhodnutí, náhrada nákladů nebyla požadována.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 22.1.2015 závěrem navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., jelikož napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno je zrušit. Dále byl popsán celý průběh řízení po podání návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči žalobkyni i po správním řízení ve věci odejmutí příspěvku na péči. Také bylo zdůrazněno, že žalovaný shromáždil podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek PK MPSV se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, všechny doložené lékařské nálezy byly posudkově zhodnoceny a bylo i vyhověno požadavku a provedeno dne 19.6.2014 sociální šetření v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně, proto posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 9.10.2014 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným v této věci odpovídá skutečnostem uvedeným v citovaném napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného (spis byl založen 8.11.2010 doručením žádosti žalobkyně o příspěvek na péči – rozhodnutím ze dne 16.3.2011 byl žalobkyni přiznán příspěvek na péči (I. stupeň závislosti) od listopadu 2010 ve výši 2.000,- Kč měsíčně, od 1.1.2011 sníženo zákonem č. 347/2010 Sb. na 800,-Kč měsíčně; opakovaně

podáván návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, naposledy doručen návrh dne 26.2.2014) a ve spisu jsou mimo jiné založeny následující písemnosti:

- *záznam ze sociálního šetření ÚP ze dne 5.6.2012;*
- *rozhodnutí ÚP ze dne 11.3.2014;* posudek OSSZ doručený ÚP dne 22.4.2014 (kromě sociálního šetření ze dne 11.3.2014 bylo vycházeno ze zcela shodných lékařských zpráv jako v posudku OSSZ doručeného ÚP dne 17.6.2013, kdy ale byla uznána nadále ve stupni I. (lehká závislost), dle něhož nejde od 1.2.2014 o osobu, která se podle § 8 odst. 2 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc pouze při základní životní potřebě – j) péče o domácnost;
- *„Vyrozuměním účastníka správního řízení“ ze dne 23.4.2014* bylo žalobkyni sděleno, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve věci návrhu na změnu výše příspěvku na péči do 5 pracovních dnů od doručení vyrozumění a současně bylo oznámeno, že dnem doručení tohoto vyrozumění zahájí na základě nového lékařského posouzení správní řízení z moci úřední ve věci změny nároku a výše příspěvku na péči, které bude následně sloučeno s řízením ve věci návrhu na změnu výše příspěvku na péči, ve kterém bude finálně rozhodnuto; dle založené kopie i originálu doručanky byla uvedená písemnost žalobkyni doručována na adresu Plzeň, Pražská 2; zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 25.4.2014 a poté vložena do schránky 6.5.2014, přestože na podaném návrhu byla uvedena adresa jejího trvalého i skutečného pobytu a adresy pro doručování P. (*tato adresa oznámena žalobkyní již dne 24.1.2011 písemně*). Kupodivu ale v usnesení ze stejného dne 23.4.2014 a navíc zaslaného společně se shora uvedeným vyrozuměním, tedy dříve, než vůbec bylo žalobkyni doručeno uvedené vyrozumění a vlastně zahájeno předmětné řízení z moci úřední bylo uvedeno, že se v souladu s § 140 z.č. 500/2004 Sb., **správní řád**, spojuje z moci úřední řízení zahájené na základě návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaného dne 26.2.2013 a řízení ve věci odejmutí příspěvku na péči, která se týkají stejného účastníka řízení a věcně spolu souvisejí (*nejednalo se však o řádné doručení, když nebylo doručováno do jejího bydliště, tudíž nenastala ani fikce doručení dle správního řádu - §§ 19, 20 a 23, takže řízení ani nebylo zahájeno*);
- *následně rozhodnutím ze dne 16.5.2014 č.j. 61439/2014/PPA vypraveným dne 21.5.2014* na základě spojeného správního řízení ve věci návrhu na změnu výše ze dne 26.2.2014 a řízení ve věci odejmutí příspěvku na péči ÚP rozhodl 1) návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči se zamítá a 2) příspěvek na péči ode dne 01.06.2014 odejmout; rozhodnutí bylo zasláno a doručeno žalobkyni do trvalého bydliště P., dne 23.5.2014 dle založené doručanky, ač na rozhodnutí je uvedeno jako trvalé bydliště žalobkyně P.;
- *v mezidobí dne 19.5.2014 bylo ÚP doručeno podání žalobkyně, která požadovala zasílání korespondence do trvalého bydliště a namítala nesprávné posouzení lékařem OSSZ, který vycházel z podkladů z let 2012-2013;*
- *poté dne 30.5.2014 bylo ÚP doručeno odvolání žalobkyně ze dne 29.5.2014* proti rozhodnutí ÚP ze dne 16.5.2014, kterým jí byl oduznán příspěvek na péči, v němž namítala nezlepšení zdravotního stavu, naopak dochází k postupnému zhoršování a lékař OSSZ vycházel ze starých nálezů, přesto jí byl oduznán příspěvek na péči a žádala o provedení nového sociálního šetření; připojila kromě lékařských zpráv i kopii napadeného rozhodnutí, která odpovídá originálu rozhodnutí založenému ve správním spisu předloženém žalovaným soudem,

avšak k žalobě připojila kopii rozhodnutí ze dne 16.5.2014, které však ve výrokové části neodpovídá originálu, jelikož neobsahuje výrok I.;

- ze *záznamu ze sociálního šetření* vyplývá, že šetření bylo provedeno pracovníky žalovaného dne 17.6.2014 v bydlíšti žalobkyně (*záznam není žalobkyní podepsán*) a je v něm mimo jiné uvedeno, že subjektivně udávaná nemohoucnost se vzhledem k samostatnému bydlení jeví značně nadhodnocená;

- *posudek PK MPSV ze dne 9.10.2014* vyžádaný žalovaným byl vypracován za účasti odborného ortopeda, žalobkyně nebyla přítomna vzhledem k dostatečné dokumentaci, ale není zřejmé, zda byla vůbec informována o konání tohoto jednání; z obsahu posudku však není vůbec zjistitelné, na základě jakých rozhodných konkrétních skutečností došlo dle PK k takovému zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, že se nadále nejednalo i k datu 26.2.2014 ani o stupeň I. (*lehká závislost*), případně k jakému datu došlo k zániku předmětného stupně závislosti a zejména na základě jakých rozhodných skutečností či zda se při přiznání uvedeného stupně závislosti jednalo o posudkové nadhodnocení a v čem spočívalo; v posudkovém závěru komise konstatovala zcela shodný závěr jako OSSZ (viz shora) s tím, že tento stav existoval i k datu 26.2.2014 a žalobkyně potřebuje pomoc celkem při 1 základní životní potřebě, což neodpovídá žádnému stupni závislosti a nejde o osobu, která se podle § 8 odst. 2 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby a tento stav existoval i k datu 26.2.2014;

- *napadené rozhodnutí ze dne 21.10.2014* bylo žalobkyni doručeno dne 22.10.2014.

Podáním ze dne 28.1.2015 žalobkyně ohlásila změnu korespondenční adresy s tím, že se zdržuje na adrese T., P.

Žalobkyně v podání dne 15.2.2015 uvedla, že trvá na osobní účasti při jednání, neboť vyjádření žalovaného je zavádějící a zkreslené a je nutno jej znova rozporovat; přístupem a stylem rozhodování posudkové komise, resp. MUDr. J. na OSSZ, ale i ÚP se cítí velice poškozena a je si vědoma toho, že její případ není ojedinělý, proto je nutné se bránit soudní cestou.

V dalším *podání dne 16.9.2015* žalobkyně sdělila, že s ohledem na zhoršující se zdravotní stav po dohodě s ÚP znovu podala koncem roku 2014 žádost o příspěvek na péči a průkaz ZTP, v čemž jí bylo vyhověno a v únoru 2015 jí byl přiznán příspěvek na péči (*kopie rozhodnutí ÚP ze dne 23.2.2015 byla připojena*) a průkaz ZTP, nyní si žádá o průkaz ZTP/P a el. invalidní křeslo. *Rozhodnutím ÚP ze dne 23.1.2015 č.j. X* byl na základě žádosti podané dne 18.12.2014 žalobkyni přiznán příspěvek na péči ve výši 4.000,-Kč měsíčně od prosince 2014 a to na základě posudku OSSZ ze dne 4.2.2015 s platností od 18.12.2014, kdy bylo vycházeno ze sociálního šetření provedeného ÚP dne 22.1.2015; žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc v oblasti základních životních potřeb: *mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a péče o domácnost* (posouzení stupně závislosti je platné do 31.12.2017).

Žalovaný na shora uvedená podání žalobkyně nereagoval.

K výzvě soudu žalobkyně *podáním ze dne 21.10.2015* zaslala údajný originál rozhodnutí ÚP ze dne 16.5.2014 (obsah tohoto rozhodnutí je shodný s kopií rozhodnutí připojenou k žalobě (*místo části výroku je pouze prázdná část*), ale výroková část neodpovídá originálu tohoto rozhodnutí založeného ve správním spisu ani kopii tohoto rozhodnutí připojeného k odvolání žalobkyně) a dále připojila kopii záznamu ze sociálního šetření provedeného dne 11.3.2014 a její nedatované vyjádření k jeho obsahu, které pravděpodobně zpracovala pro NRZP (?).

Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z **§ 75 odst. 1 s.ř.s.**, *tedy v této věci k datu 21.10.2014* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění*. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Dle **§ 3 správního řádu** postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona ve znění platném k rozhodnému datu**, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen *příspěvek*) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle **§ 8 odst. 2 zákona** se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 21.10.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.5.2014 jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost i nedostatek důvodů a zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).*

Napadené rozhodnutí žalovaného není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož odstavec 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud totiž zjistil, že žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobkyně z odvolání ze dne 29.5.2014 proti rozhodnutí ÚP ze dne 16.5.2014, kdy namítala nezlepšení zdravotního stavu naopak dochází k postupnému zhoršování a lékař OSSZ vycházel ze starých nálezů, toliko odkázal na posudek PK MPSV vypracovaný v této věci. Žalovaný sice vyhověl námitce žalobkyně a dne 17.6.2014 bylo provedeno nové sociální šetření v přítomnosti žalobkyně, ale předmětný záznam jí není podepsán a žalobkyně měla výhrady vůči obsahu záznamu, ale záznam získala až v říjnu 2014, kdy jej pracovnice NRZP požadovala, jak vyplývá ze shora uvedeného podání žalobkyně ze dne 21.10.2015.

Navíc není ani zjištělné ze správního spisu ani z vypracovaných posudků, zda byla žalobkyně vůbec informována, že bude její zdravotní stav ve vztahu k příspěvku na péči dne 9.4.2014 na OSSZ a poté dne 9.10.2014 u PK MPSV posouzen, čímž jí byla odepřena možnost případně předložit další lékařské zprávy na podporu jí uvedených tvrzení.

Soud dále zjistil ze správního spisu, že po podání návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči (4.3.2013) byl zdravotní stav žalobkyně posouzen OSSZ neuvedeného dne, pravděpodobně 26.5.2013, kdy ÚP byl doručen dne 17.6.2013 posudek o zdravotním stavu – *posouzení stupně závislosti osoby*, v němž bylo uvedeno, že stupeň I. (*lehká závislost*) pokračuje, když nezvládá 4 základní životní potřeby, platnost trvale. Nový návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči byl doručen ÚP dne 26.2.2014 a k žádosti ÚP byl vypracován posudek OSSZ (opět neuvedeno datum jednání), který byl doručen ÚP dne 22.4.2014 se závěrem, že žalobkyně nezvládá 1 základní životní potřebu (*péče o domácnost*), takže nejde o osobu považovanou za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, datum vzniku: 1.2.2014 (není ale uvedeno vzniku čeho) a není vůbec zjištělné, jaké rozhodné skutečnosti vedly lékaře k takovému závěru s ohledem na posouzení jejího zdravotního stavu v květnu

2013 (OSSZ) a 11.9.2013 (PK MPSV, jednání byla přítomna i žalobkyně), kdy byl shledán nadále stupeň I. závislosti - nezvládala 4 základní životní potřeby. Zcela chybí zdůvodnění tak výrazného zlepšení zdravotního stavu od září 2013 do dubna 2014 s uvedením konkrétního zlepšení, které by odůvodnilo zánik stupně I., když navíc kromě sociálního šetření z 11.3.2014 jsou hodnoceny lékařské zprávy z 11/2012, z ledna až března i května 2013, tedy zcela stejné lékařské zprávy hodnocené v posudku OSSZ v květnu 2013, kdy byl naopak ponechán stupeň I. závislosti. Ani z *obsahu posudku PK MPSV ze dne 9.10.2014* však není vůbec zjištělé, na základě jakých rozhodných konkrétních skutečností došlo k takovému zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, že se nadále nejednalo i k datu 26.2.2014 ani o stupeň I., případně k jakému datu došlo k zániku předmětného stupně závislosti či zda se při přiznání uvedeného stupně jednalo o posudkové nadhodnocení a v čem spočívalo i s přihlédnutím k tomu, že dle kopie rozhodnutí ÚP ze dne 23.2.2015 byl žalobkyni od prosince 2014 přiznán příspěvek na péči 4.000,-Kč měsíčně pro stupeň II. (*středně těžká závislost*) na základě posudku OSSZ ze dne 4.2.2015, tj. přibližně 4 měsíce po posouzení PK MPSV. Proto i tento závěr mimo jiné svědčí o tom, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně nebylo v souladu s platnou právní úpravou, jelikož ani z laického pohledu není možné, aby docházelo ve zdravotním stavu žalobkyně i s ohledem na její věk k tak velkým výkyvům (*zlepšení či zhoršení*), aby bylo odůvodnitelné potvrzení trvání lehké závislosti (2013) a na základě naprosto totožných lékařských nálezů naopak odnětí a následně za pár měsíců takové zhoršení, že byl přiznán nikoli stupeň I. (*lehká závislost*), ale stupeň II. (*středně těžká závislost*). Za vadu považuje soud i skutečnost, že žádný z posudkových lékařů žalobkyni nenavštívil, aby posoudil stupeň závislosti v jejím přirozeném prostředí, tudíž není vůbec patrné, na základě jakých rozhodných skutečností byl předmětný závěr o zániku stupně závislosti učiněn.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.

Dle **§ 9 odst. 1 zákona** se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: *mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost*. Při hodnocení vyjmenovaných úkonů pro účely stanovení stupně závislosti se přitom hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat jednotlivé úkony podle odst. 1 a 2, které se sčítají. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Blížší vymezení

schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (kterým je *vyhláška MPSV č. 505/2006 Sb.*). Na posudek PK MPSV, byť je vyžadován nikoliv pro účely řízení soudního, ale pro účely odvolacího řízení správního ve smyslu § 28 odst. 2 zákona jsou kladeny stejné nároky, jako by byl vypracován pro potřebu přezkumného soudního řízení ohledně zvýšení důchodu pro bezmocnost, na niž současný příspěvek na péči přímo navazuje. I správní orgán musí totiž vycházet z posudku, který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nálezný ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře či posuzujících lékařů (srov. *rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63*). Těmto požadavkům posudek PK MPSV vypracovaný v projednávané věci nevyhovuje.

Zdejší soud, jenž tímto omlouvá i délku řízení způsobenou objektivními okolnostmi, na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti neobstál. Za zjištěné situace proto soud vyhověl žalobě, když shledal žalobní body důvodnými a *rozhodl tedy o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 21.10.2014 pro nepřezkoumatelnost*, jelikož žalovaný místo toho, aby rozhodnutí ze dne 16.5.2014 zrušil a věc vrátil ÚP k odstranění zjištěných vad shora uvedených, sice vyžádal posudek PK MPSV, ale ani jím nebyly odstraněny nedostatky v posouzení zdravotního stavu, tudíž nelze tento posudek považovat za úplný, objektivní a přesvědčivý, jelikož vůbec nebyly vzaty v úvahu předchozí posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Dle názoru soudu nebyla plně vypořádána ani odvolací námitka žalobkyně, že její zdravotní stav se nezlepšil, naopak se zhoršuje a lékař OSSZ vycházel ze starých nálezů. Tím, že žalovaný rozhodnutí ÚP ze dne 16.5.2014 potvrdil, zatížil své rozhodnutí stejnými vadami. Z těchto důvodů *soud proto zrušil i předcházející rozhodnutí ze dne 16.5.2014 rovněž pro nepřezkoumatelnost* spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů a také proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění, jelikož ani ÚP, ani žalovaný v odvolacím řízení, tj. správní orgány, se vůbec nezabývaly rozpory v hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, ačkoliv v předchozím řízení v roce 2013 na základě naprosto stejných lékařských zpráv byla jak lékařem OSSZ, tak i posudkem PK MPSV ze dne 11.9.2013, uznána ve stupni I. závislosti, kdežto v roce 2014 nebyla uznána v žádném stupni závislosti. ÚP místo toho, aby si vyžádal doplnění posudku OSSZ za účelem objektivního zjištění důvodu zániku závislosti stupně I., návrh žalobkyně zamítl a ke společnému řízení spojil řízení, které ještě nebylo ani zahájeno, jelikož vyrozumění shora citované nebylo doručeno žalobkyni a to ani fikcí, tedy ani nenabylo právní moci dne 6.5.2014 usnesení o spojení z moci úřední (*návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a odejmutí příspěvku na péči*) ze dne 23.4.2014 č.j. X, tudíž se ÚP neřídil ani vlastním prohlášením a navíc označení údajně zahájeného řízení z moci úřední bylo odlišné od označení v usnesení o spojení řízení a tedy i rozhodnutí ze dne 16.5.2014. Soud zrušil obě uvedená rozhodnutí *bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.) a *věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z *výroku I. rozsudku*, i kvůli tomu, že tím bude možno urychleně znovu rozhodnout po vyžádání a vypracování nového posudku OSSZ o posouzení stupně závislosti žalobkyně ohledně jejího návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči doručeního ÚP dne 26.2.2014, než by bylo v případě zrušení toliko napadeného rozhodnutí žalovaného. Po doplnění řízení ve shora naznačeném směru bude vydáno příslušným správním orgánem, který je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) vyjádřeným v tomto rozsudku, nové

rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, avšak žalobkyně náklady řízení nepožadovala, proto žádnému z účastníků nebyly přiznány.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. února 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně